

N:o 55.

Uppläst och godkänd hos Första Kammaren den 8 maj 1888.
— — — — Andra Kammaren den 8 — —

Riksdagens skrifvelse till Konungen, angående villkoren för försäljning af brännvin.

(Bevillningsutskottets betänkande n:o 5.)

Till Konungen.

Till 1885 års riksdag aflät Eders Kongl. Maj:ts nådig proposition med förslag till ny förordning angående villkoren för försäljning af brännvin och andra brända eller destillerade spirituösa drycker.

Detta förslag vann ej i oförändrad form Riksdagens bifall, utan gjordes deruti väsentliga förändringar, bland annat i fråga om rättighet för Eders Kongl. Maj:ts befallningshafvande att medgifva utskänkningstidens utsträckning på grund af särskilda omständigheter.

Genom de af Riksdagen vidtagna förändringarne erhöles bestämmelserna i fråga en hög grad af tänjbarhet, hvilket både förutsågs och af erfarenheten bekräftats. Det yttrades, att den pröfningsrätt, som blifvit lagd i embetsmyndighetens hand, kunde utöfvas så, att hvad lagen velat göra till undantag blefve regel, hvarigenom det med lagbestämmelsen åsyftade gagnet komme att förfelas. Äfven uttalades den förmodan, att endast en viss kategori af utskänkingsställen skulle komma att frikallas från de allmänna föreskrifterna. Att dessa förhågor ej varit ogrundade, torde numera ej kunna bestridas, då känt är, att undantag från nämnda föreskrifter blifvit, framför allt i de större städerna, i synnerlig stor utsträckning meddelade. En förändring

i förordningens bestämmelser, hvarigenom godtycklighet vid densamma tillämpning i nämnda afseenden i mindre grad än hittills gjorde sig gällande, kan därför icke annat än anses i hög grad önskvärd.

Riksdagen har föreställt sig, att en dylik begränsning af undantagen skulle kunna vinnas på den väg, att rättighet att utskänka brännvin å sön- och helgdag eller efter den i allmänhet bestämda tiden underkastas särskild beskattning eller göres beroende af andra vilkor.

På grund häraf får Riksdagen anhålla, det täcktes Eders Kongl. Maj:t låta utarbета och för nästa riksdag framlägga förslag till förändrad lydelse af § 26 i kongl. förordningen angående vilkoren för försäljning af brännvin m. m. den 29 maj 1885, samt att vid affattande af förslaget måtte tagas i öfvervägande huruvida icke undantag i fråga om utskänkning å sön- och helgdag samt efter den i allmänhet tillåtna tiden på aftnarne kunde antingen göras beroende af särskild afgift eller på annat sätt inskränkas.

På grund af derom inom riksdagen gjorda framställningar och då, enligt hvad en senare tids forskningar ostridigt gifvit vid handen, brännvinets så väl skadlighet för helsan som rusgifvande egenskap hufvudsakligen beror på mängden af den i brännvinet förekommande alkohol, samt det sålunda i sanitärt och sedligt hänseende är af vigt, att alkoholhalten blifver nedsatt, har Riksdagen, som ansett den i § 33 i kongl. förordningen angående vilkoren för försäljning af brännvin m. m. den 29 maj 1885 föreskrifna lägsta alkoholhalten af 46 procent böra nedsättas till 40 procent samt att i sammanhang härmed den ändring bör vidtagas i redaktionen af nämnda lagrum, att ordet »minuteri» i öfverensstämmelse med det uttryckssätt, förordningen i § 1 använder, ersättes med ordet »minuthandel», för sin del beslutit, att § 33 i ofvannämnda förordning skall erhålla följande lydelse:

Brännvin, som är försatt med något för helsan skadligt ämne eller som icke är renadt eller hvars styrka ej uppgår till minst 40 procent, får ej vid minuthandel eller utskänkning till salu hållas. Stockholm den 8 maj 1888.

Med undersåtlig vördnad: